

Un Sónar d'alta intensitat

Alta temperatura artística i d'ambient a la 24a edició del festival de música avançada, creativitat i tecnologia | Rècord d'assistència al Sónar 2017, que ha vist triomfar la catalana Bad Gyal a ritme de trap & dancehall

Imatge del Sónar de Dia | Xavi Mercadé

La música combinada amb la creativitat i la tecnologia fan del Sónar un festival d'absoluta referència tant nacional com internacional. La 24a edició del festival passarà a la història com la més concorreguda, amb 123.000 assistents, i també la que va tenir la canícula de major graduació tant de dia com de nit, amb temperatures que van superar els 35 graus. I, a més, cal subratllar que el Sónar 2017 va servir per estimular la supremacia de les dones a l'escena del pop i la música electrònica, remarcada per les paraules del seu codirector, Ricard Robles, quan apuntava que la programació era una mostra de com "les dones fan la revolució en el món de la música".

De les sessions del dijous cal destacar la interacció amb el públic de la nord-americana **Dawn** a base de r'n'b de llargues extensions, acompanyada de dos suosos ballarins. La vocalista **Dawn Richard**, criada a Nova Orleans, va completar la seva actuació i va passar tota la jornada al festival sense perdre's ni un detall mesclada entre el públic. Divendres la revelació catalana del trap & dancehall **Bad Gyal** ho va petar amb la seva actuació al Sónar de Dia, omplint fins a vessar el nou escenari XS per a nous talents. Alba Farel·lo, amb dues ballarines i les bases del seu DJ, va plantejar una actuació molt intel·ligent, tant per la seva posada provocativa a escena -amb pantalons retallats ensenyant les calces i mig cul- com per la capacitat per connectar amb el públic. Temes en català com "Pai", ja convertit en un superèxit, i altres de recent creació van catapultar el potencial de la maresmenca, ja preparada per actuar en pròximes edicions a espais d'artistes consagrats, com van fer els seus coetanis trapers barcelonins **Kinder Malo & Pimp Flaco**.

Bad Gyal durant la seva actuació al Sónar. Foto: Xavi Mercadé

Sota la canícula de mitja tarda també es van posar el públic a la butxaca els neozelandesos **Fat Freddy's Drop** amb un intens espectacle que va deixar el vocalista en calçotets tocant el trombó de vares i la trompa, en un concert agraït tant pel públic com per la banda.

Va ser només l'aperitiu del concert que van oferir l'endemà al Sónar de Nit i que va motivar un tuit de l'organització del festival per celebrar el seu bolo. També van posar el seu granet de sorra per fer ballar el públic la sessió de l'argentina Juana Molina, o la més electrizant de **Kiddy Smile**. I, fins i tot, la provocació artística i sònica d'**Arca**, que va sorprendre a propis i estranys, o la hipnotitzant dansa japonesa de **Daito Manabe** al joc de llums i músiques de la instal·lació d'enguany al Sónar Planta.

El Sónar de Nit va vibrar amb la potència a triple bateria del grup d'electro-rock belga **Soulwax**, que va presentar el seu nou treball, *From Dewee* (Pias, 2017), amb una contundència inusual. **Soulwax** va demostrar fermesa, conjunció i espectacularitat amb un set més musical que visual. Abans el trio alemany **Moderat** va posar les seves credencials sobre la pista amb una bona dosi d'electrònica actual, sòlida i oberta a les masses, com es defineixen, tot i les contínues interrupcions i la falta de continuïtat del repertori. I finalment van ser igual d'efectives les sessions del DJ d'origen xilè **Nicolar Jaar** i sobretot la russa **Nina Kraviz**, ja ben entrada la matinada quan els primers rajos de sol entraven pel cel barceloní i es colaven pels celoberts de la Fira de Barcelona a l'Hospitalet.

Autos de xoc clàssics del Sónar de Nit. Foto: Xavi Mercadé

Dissabte les sessions nocturnes van confirmar la gran capacitat del festival per atraure el públic, amb sessions mítiques i per recordar. L'únic punt negre van ser les barres d'acreditats, saturades insospitadament i amb llarguíssimes cues que, a diferència d'altres edicions, no donaven l'abast i portaven el personal a anar a buscar aigua fresca ni que fos als lavabos.

En definitiva, 140 actuacions en una desena d'escenaris van captivar un any més la presència de públic, tant català com vingut de fora, que projecta el festival a una dimensió desconeguda i tridimensional, amb una oferta que va molt més enllà de la programació de concerts i que situa la tecnologia i la innovació com a eines de projecció cultural de primera magnitud, en una estratègia compromesa i intel·ligent per situar Barcelona i Catalunya al capdavant dels centres líders mundials de creació i desenvolupament. Una aposta de la qual de ben segur van parlar el conseller de Cultura, Santi Vila, i el director de l'ICEC, Xevi Díaz, en la seva trobada 'secreta' divendres al migdia per dinar amb els màxims responsables del festival i un dels principals patrocinadors de l'esdeveniment, Estrella Damm.